

JAK SI VEDLO EVANGELIUM V SAMARĚ

Vložil/a benesova, Pá, 23/12/2011 - 13:55

Původ materiálu: Hynek Tkadleček, upravila Iva Květonová

Biblický oddíl: Skutky 8,1-25

Pořadí v lekci: 10

Datum přípravy: Ne, 04/11/2012

1. MOTIVAČNÍ UVEDENÍ DO PŘÍBĚHU:

a) pro Teofila

Doporučujeme, aby Lukáš s Teofilem řešili otázku náboženských postav, které umějí ohromit nabídkou výletu „za hranice všedních dnů“ a působí „velikou mocí“ (viz motivace). To je hlavní téma oddílu. Teofil může přijít ohromen zážitky, o nichž mu vyprávěl přítel a ptát se, proč nezažívají křesťané něco podobného. Nebo může přijít s tím, že potkal „náramně duchovní lidi“, kteří se odvolávají na nějakého Šimona...

Problematika křtu vodou a Ducha je uzpůsobena tak, aby odpovídala na otázky, vyvolané Filipovým pobytem v Samaří a střetem s mágem Šimonem. Může se objevit v průběhu vyprávění (T.: „...a to Šimon, když byl pokřtěn, nepoznal, že kupovat si Ducha k dalšímu prodeji je hloupost a urážka Krista?“ Lk: „Víš, mezi křesťany se najdou takoví, co křest zaměňují jen za nějaký magický rituál. Proto je potřeba, aby křtění poslouchali celý Ježíšův příběh, jak ho vyprávějí a předávají právě apoštolé Petr a Jan...“)

Také můžete spojit téma „velikého pronásledování“ (Teofil: „Jak to teď bude s kázáním evangelia dál, když Štěpán skončil ukamenovaný?“), které posléze povede ke zvěstování v Samaří, kde se jeho svědkové utkají s „velikou božskou mocí“.

b) pro mladší školní věk:

Už jste zažili, že někdo někoho zastrašoval? Čím vyhrožoval? K čemu chtěl přinutit? Podařilo se mu to? Jak se dá takovému zastrašování čelit?

(Navržená motivace navazuje na úvod příběhu. Děti nemusí rozumět tomu, co to je pronásledování, ale rozumí tomu, když někdo nahání strach. Zdůrazněte, že se to nevyhnulo ani křesťanům. Přesto evangelium a jeho svědky zastrašování a pronásledování nezastavilo.)

c) pro střední a starší školní věk:

Čemu se říká „výlet za hranice všedních dnů“? Kdo a co takové výlety umožňuje? Co jimi řeší lidé, kteří se na ně vydávají?

2. POZNÁMKY K TEXTU A JEHO KATECHETICKÉMU VYUŽITÍ

- **pronásledování po smrti Štěpána** - týká se především helénských židokřesťanů, okruhu Štěpánova. Apoštolé zůstávají v Jeruzalémě. Označením „pronásledování veliké“ (a „nárek veliký“ při pohřbu Štěpána) Lukáš naznačuje, že jeho tíha dopadá s podobnou naléhavostí, jako jindy „radost veliká“, kterou působí evangelium. Pronásledování (dosl. „rozprášení“) helénskožidovského okruhu křesťanů má však i pozitivní dopad - evangelium se dostává do Samaří (viz Sk 1,8).

- **Filip v Samaří** - osud dalšího z jáhnů - Filipa. Přináší evangelium nábožensky podezřelým Samařanům. Samařanů si ve zvýšené míře všímalo i Lukášovo evangelium (Lk 10,33; 17,16). Z „tradiční“ jeruzalémské perspektivy jsou viděni jako nábožensky podezřelí odpadlíci, vůči nimž platí tradiční předsudky (viz KatPř 2005/2006 2.díl, úl.č. 14). Lukáš tu církvi (v níž se objevovaly tytéž předsudky) dosvědčuje - evangelium rozbíjí bariéry, které náboženské předsudky za staletí vybudovaly.

- **uvěřili evangeliu o Božím království a jménu Ježíše Krista** (v. 12) - Filipovo zvěstování samařským zpřítomňuje nadějnost a moc kázání Ježíšova a apoštolů. Nejsou v ničem zkráceni - ani kvůli osobě zvěstovatele, ani kvůli geografické vzdálenosti od dosavadních míst zvěstování.

- **Šimon mág** - představuje náboženskou autoritu, z jejíhož vlivu evangelium osvobozuje. Vyprávění jeho působení charakterizuje tak, že „prováděl magii“, tedy náboženskou manipulaci s božstvem, dokázal samařské přivádět do extatických stavů (přiváděl do vytržení) a vysloužil si tak pověst, že ztělesňuje „boží moc zvanou veliká“.

Církevní otcové v něm viděli zakladatele tzv. gnoze (=poznání) - rozvětveného učení, podle nějž (velice zjednodušeně řečeno) dochází člověk pravého poznání a osvobození skrze extázi, kterou je

vytržen z každodenních vazeb, potřeb těla, pozemských tužeb. S gnostickou variantou a překroucením evangelia se Nový zákon polemicky vyrovnává všude tam, kde zdůrazňuje, že Ježíš přišel „v těle“, že obzorem odpovědnosti víry je každodenní život, zájem o tělesné utrpení bližního atd. Nositelů gnostických důrazů bylo mezi novozákonními křesťany patrně hodně. (Podrobně viz Petr Pokorný, Píseň o perle, Vyšehrad 1986, str. 117nn)

Líčení Skutků 8 výslovně nevykresluje ani nenazývá Šimona jako gnostika. Líčí ho ovšem jako toho, kdo umí uvádět do vytržení, což je obřad a stav, který s gnozí úzce souvisí. Lukáš přitom zdůrazňuje, že do vytržení (extáze) uváděl pomocí magie – tedy „zaručeně působících“ náboženských praktik. Další pokračování příběhu – jak si chtěl od apoštolů koupit pravomoc „udílet Ducha svatého“ ukazuje, že i po přijetí křesťanství zůstal přesvědčen o účinnosti magických praktik – pouze pod jinou „firmou“, ne už „moc zvaná Veliká“, ale „jméno Ježíše Krista“.

- **Šimonovo pojetí daru Ducha** – Šimon mág nejdříve „pozoroval“ Filipa (v. 13) a posléze „viděl“ apoštoly, vzkládající ruce. Zůstává divákem, který ulpívá na vnějších náboženských gestech, nikoli na zvěsti samotné. Jeho víra je „z vidění“, nikoli „ze slyšení“. K této logice pak patří, že si chce koupit „podíl“ na pravomoci předávat Ducha svatého vzkládáním rukou.

Víra, která je založena na tom, co je vidět – a na (zázračných) výkonech, které lze ukázat, předvést – často souvisí s touhou ovládat druhé a vydělávat na tom.

- **křest od Filipa a apoštolské vzkládání rukou** – líčení Sk 8 může vést k domněnku, že křest vodou a dar Ducha svatého jsou dvě různé události (či rovnou dva stupně!) v životě víry. Čteme-li pozorně Luk a Sk, zjistíme, že se jedná o jednu událost, u níž občas – podle kontextu – je rozlišeno na dvě doby, pokaždé v jiném pořadí (viz též BS-A, heslo křest – 3, str. 124).

Výrazy „křest vodou“ a „dar Ducha/křest Duchem“ (viz též úl. č. 1) se společně provázaně vyskytují u synoptiků a ve Sk, u Mk a Mt a Lk v řeči Jana Křtitele, který křtí pouze vodou (k pokání), ale slibuje, že Ježíš Kristus (ten silnější) bude křtít Duchem (Lk 3,16).

Duch navíc v lukášovském vypravování působí, že díky Ježíši se DNES plní zaslíbení Písma a jeho síla – a že se tomu lidé otevírají a věří. Zpřítomňuje obnovu, která má rozměry novoty a blízkosti Božího království (eschatologickou váhu) – srvn. např. Lk 4,14.18.21.

Křest ve jméno Ježíše Krista svazuje janovskou výzvu k novému nasměrování života a zaslíbenou obnovu s příběhem Ježíše, završeným ukřižováním a vzkříšením. Duch, zpřítomněný Ježíšem a zaslíbený Vzkříšeným, dává tomuto příběhu pečeť „stále nové“ a aktuální novosti.

Filip káže, zve k víře a křtí; jeruzalémští apoštolé přicházejí a modlí se o blízkost Ducha, který křtu dává pravou křesťanskou pečeť. Tak je na začátku nové zvěstovatelské etapy – v Samarii dosvědčeno – že tu působí týž Pán a Duch (srvn Sk 1,5). Protože vyprávění spojuje problém křtu ještě i s postavou mága Šimona, zdá se být „křest ve jméno“ a „dar Ducha“ značně oddělen, záměrem vyprávění je pravý opak – dosvědčit sílu jedné události. (Ve Sk 10,44 při křtu Kornélia, tomu bude přesně opačná posloupnost – nejprve se přítomných pohanů zmocní Duch svatý, potom jsou teprve „pokřtěni vodou“).

- **konflikt apoštolů se Šimonem** – neústí do vyhnání, trestu, ale do výzvy k pokání. Apoštolé na jedné straně nesmlčí, že jde o projev totální porušenosti – neupřímnost srdce není povahová vlastnost, ale projev odpadnutí (Ž 78,76n). Scestné pojetí a zbloudilost se netrestá mocensky, ale výzvou k pokání – změně duchovní a životní orientace.

3. FORMULACE TĚMATU

síla evangelia – pronásledování, strach a smrt není pro šíření evangelia nepřekročitelnou překážkou. Navzdory zlu se dostává k dalším lidem. Prosadí se i tam, kde vládne jiné přesvědčení, jiná víra, jiné obyčeje. Neztrácí na své síle, na své neobyčejnosti, na své pozitivnosti (v. 8 „A tak nastala veliká radost v tom městě.“)

4. ÚSKALÍ TEXTU:

- pronásledování pro víru děti z vlastní zkušenosti neznají. Církev se učí vyrovnávat s érou pronásledování jen pozvolna. Často se jen předvádí vlastní utrpení nebo zamlčuje selhání a přizpůsobivost. Na otázky kolem pronásledování buďte připraveni a se staršími zkuste vést o tématu rozhovor. Na postupu Skutků můžete ukázat, jak důležitá je důvěra, že pro pokračování života církve nejsou rozhodující příznivé či nepříznivé poměry, ale důvěra, že Vzkříšený koná své dílo.

- nezaplétejte se do výkladů o gnózi. Děti dobře budou rozumět charakteristice z textu – Šimon ohromoval, nabízel extázi, mimořádné zážitky, předváděl se. Mluvte s dětmi o tom, kdo nabízí „výlety za hranice všedních dnů“, proč po tom lidé touží a kolik (co všechno) je to stojí. A nezapomeňte, že evangelium není další variantou takových výletů – ale vysvobozením z touhy po úniku.

JAK SI VEDLO EVANGELIUM V SAMARÍ

Převzato z Katecheze (<https://katecheze.evangnet.cz>)

- nedělejte z Šimona něco na způsob kouzelníka. Kouzelník pobaví, vybere vstupné a odjede, nenabízí řešení základních životních problémů. Šimon se tvářil jako ztělesnění božské moci, jako svého druhu spasitel.

- křest ve jméno Ježíše Krista - dar Ducha - nejde o „dva“ křty, ale o dva rozměry téže události. Křest jakožto „náboženský obřad s užitím vody“ byl v Lukášově době zaměnitelný se křtem Janovým, proto evangelista zdůrazňuje, že nezbytnou součástí je působení Ducha svatého. Ten otevírá přicházejícímu novému věku, zpřítomňuje v životě pokřtěného Boží Království. Nejde ovšem o žádnou pevně danou posloupnost ani rozdvojenost. Hned v následujícím vyprávění nejprve působí Duch (8,29), otevře ústa Filipovi k výkladu Písma a potom dojde ke křtu ve vodě (8,36). Podobně při křtu Kornélia (Sk 10,44nn).

- nepřeceňujte význam apoštolské autority - příchod apoštolů Petra a Jana neznamena, že by Filip byl „slabý“ na Šimona (jeho kázání Samařské přece ze závislosti na Šimonovi a fascinaci jeho působením vymanilo). Dostavili se především jako svědkové, kteří byli „hlavními hrdiny“ 3.-5. kapitoly Skutků. Dochází tedy k „literárnímu propojení“ předchozího a přítomného děje (podobně se pak ještě Petr objeví uprostřed pavlovské éry ve Sk 15) . Přicházejí jako garanti jednoty církve a autentičnosti předané víry - neboť oni jsou svědkové celého Ježíšova příběhu (od křtu Janova po kříž a vzkříšení - Sk 1,22). Lukášovi jde o to dosvědčit, že zvěstování evangelia v čase a prostoru - a s ním spojený růst církve - je vnitřně jednotný proces. Nedochází k tomu, že by nové oblasti žily vlastním životem ani k tomu, že by si starší a tradičnější sbory nechávaly původní sílu evangelia jen pro sebe.

POMŮCKY:

Mapa Judeje a Samaří

Informace o pronásledování církve (např. časopis Hlas mučedníků)

Ilustrace k motivaci (reklamní materiály k cestám na exotická místa a pod.)

Pro menší děti figurky (lego, playmobil), biblické nebo jiné postavičky

Převyprávění příběhu:

5. OSNOVY VYPRAVĚNÍ:

a) poznámky a osnova pro mladší školní věk:

Soustředte se hlavně na jednu linii vyprávění. Užijete-li navržené motivace, sledujte pak ve vypravování na linii pronásledování - zvěstování - osvobodivé působení evangelia na novém místě. Problematiku vztahu křtu a daru Ducha můžete vyložit v tom smyslu, že Petr a Jan potvrzují novým křesťanům, že jdou správnou, tj. Ježíšovou cestou.

I. Motivace

II. Pronásledování po smrti Štěpána vypadá hrozně, Štěpánovi přátelé musejí prchat z Jeruzaléma

III. Štěpánův přítel Filip přišel do „divného“ Samaří a našel odvahu začít kázat po vzoru Štěpána

IV. Samaří bylo doménou Šimona, který však ztrácí díky zvěstovanému evangeliu na lidi vliv

V. Petr a Jan potvrzují samařským křesťanům, že jdou správnou cestou

b) poznámky a osnova pro střední a starší školní věk:

I. Motivace

II. Na Štěpánovy příznivce dopadá ochromující pronásledování

III. Filipa zavalo pronásledování do Samaří, začíná tu kázat evangelium

IV. Čím byl mezi Samařany věhlasný mág Šimon

V. Mág Šimon následuje bývalé přívržence a přijímá křest

VI. Když přišli apoštolé, ukazuje se, oč Šimonovi jde

VII. Apoštolské Ne magii a kupčení a výzva k pokání

6. METODICKÉ POKYNY K PRACOVNÍMU LISTU Z.ŠORMA

Samaří - Filip a Šimon Mág, Sk 8,1-25

Vyzvěte děti, aby do obrázku nejdříve napsali, co se za peníze koupit dá (kolo, auto, oblečení, jídlo, hračky...), co se za peníze koupit nedá (důvěra, talent, zdraví, táta a máma...) a co dobrého je zlé kupovat (přijetí na školu, přátelství, důvěru,...). Nad doplněnými obrázky pak můžete společně mluvit o tom, jak se ty dobré věci mění, když se kupují, proč by je chtěl někdo koupit, o co takovému člověku jde atd. Tak děti uvedete do příběhu a Petrovo odmítnutí Šimona jim bude srozumitelnější.

7. LITURGICKÝ RÁMEC (vstup, písně)

8. VYPRÁVĚNÍ A NÁPADY PRO PŘEDŠKOLNÍ VĚK

Vyprávění s použitím figurek nebo postaviček, kterými dětem představíme hlavní postavy příběhu Filipa a Štěpána.

Jednoduchým způsobem můžeme ztvárnit scénu se dvěma městy Jeruzalémem a Samařím (namalovat na velký papír, postavit z kostek apod.)

Vyprávění pro předškolní děti navrhujeme hodně zjednodušit a zkrátit. Vyzvednout především myšlenku, že ani strach, zlo, smrt, pronásledování nezabrání v tom, aby se evangelium šířilo dál.

I. Motivace

Děti, víte, co je to strach? Zažily jste ho někdy? Třeba když vás brácha honil po celým obýváku a chtěl vás kousnout, protože jste mu sebraly oblíbený auto? A nebo jste měly strach, protože jste se bály, že maminka najde pod postelí rozbitý hrnek a bude se na vás zlobit?

Víte o někom jiném, kdo zažil velký strach? Rodiče, babička, kamarád? Nebo znáte strach z pohádky? Třeba O pyšné princezně? Jak princezna Krasomila a princ Jaroslav měli strach z vojáků a utíkali před nimi?

II. Útěk z Jeruzaléma

Byl jeden muž, jmenoval se Filip. A měl dost velký strach. Měl strach o svůj život. Na vlastní oči totiž viděl, jak jeho kamaráda Štěpána zlí lidé ukamenovali. Filip věděl, že i jeho hledají a tak utekl. Dostal se až do města Samaří. Co byste dělaly vy, děti?

III. Zvěstování v Samaří

Filip byl křesťanem. Víte, kdo jsou to křesťané? Filip byl na útěku, bál se, ale přesto byl hodně odvážný. Lidem v Samaří totiž vyprávěl o Ježíši. A to nebylo jen tak! Za to byl totiž ukamenován jeho kamarád Štěpán. Lidé v Samaří o Ježíšovi ještě nikdy nic neslyšeli. Filipa ale pozorně poslouchali a měli z jeho slov velkou radost. Tak se navzdory strachu a pronásledování šířila zvěst o Ježíši dál.

9. VYPRÁVĚNÍ PRO STŘEDNÍ A STARŠÍ ŠKOLNÍ VĚK

I. MOTIVACE

Oblíbené a napínavé scény z dobrodružných filmů se neobejdou bez pořádné honičky a pronásledování. S Old Shatterhandem a Harry Potterem pronásledujeme bandity, podvodníky a vrahy; podlé a pyšné zlostiníky všeho druhu. Čestnost, poctivost a pravdomluvnost spravedlivých hrdinů vítězí. Padouši jsou dopadeni a spoutáni. Krásně vykreslený přehled postav – jedněch, uchylujících se k moci dobra, i těch druhých ve službách zla. Ve skutečnosti tomu tak není. Z nekalých záměrů a podvodů se jejich nositelé vyvlékají jak můžou, ba, co víc, obviňují z nich druhé – nejlépe nepohodlné svědky, kteří se nebojí říkat pravdu. Zlem posedlí lidé (často vlivní a mocní) krutě pronásledují „nepohodlné“ nositele a zastánce pravdy.

II. ZŮSTÁVAT BY ZNAMENALO ZAPÍRAT

Po Štěpánově smrti začalo v Jeruzalémě kruté pronásledování církve. Saul a jeho stoupenci se snažili církev zničit. Pátrali dům od domu, zatýkali křesťany a dávali je do vězení. A to jen proto, že se tito muži a ženy hlásili k Ježíši. Byli to lidé jako my – věřili v život a skutky Ježíše Krista a nebáli se k tomu přiznat. Jistěže by pro ně bylo pohodlnější o své víře nemluvit nahlas, tajit ji a v poklidu si žít uprostřed Saulových stoupenců. Jenže život z víry Ježíše Krista se nedá utajit.

Tehdy mnoho křesťanů z Jeruzaléma odešlo. Neutíkají proto, aby se ve strachu schovávali na nepřístupných místech, kde by je nikdo nenašel. Naopak, kam přijdou, všude tam veřejně a neohroženě zvěstují evangelium, zvěstují Ježíše Krista. To je zdroj jejich síly a odvahy.

Z Jeruzaléma tehdy odešel i Filip. Šel do města Samaří, o kterém se říká, že je plné neznabohů a podivínů. Zkuste si vzpomenout, jak vám bylo, když jste šli úplně poprvé a sami na nějaké neznámé místo. A Filip šel a zvěstoval tam Krista. Pán Bůh ho v jeho svědecké službě posiluje, svěruje mu moc svého zájmu o člověka, moc lásky a uzdravování nemocných. Čteme, že po příchodu Filipa do Samaří nastala veliká radost – měli ho rádi a byli s ním rádi.

III. SETKÁNÍ S ŠIMONEM – MÁGEM

Asi všichni máme rádi úspěch a uznání. Dělá nám dobře, když naši zručnost, práci a nápady někdo ocení. Na tom není nic špatného, je to prima pocit. Radost z dobře vykonané práce, ze splněného úkolu posiluje zdravé sebevědomí. Vděčně objevujeme, jakými schopnostmi a umem nás Pán Bůh „vybavil“. Úspěšnost a uznání však doprovází i úskalí: když zapomeneme, že i naše dovednosti jsou darem; když tím, co umíme a co máme, zapomeneme druhým sloužit. „Vlezla mu sláva do hlavy“ – říkáme o těch, kteří si začnou na své důležitosti zakládat. Místo aby tím, co umí a dovedou, druhým pomáhali a radili, libují si, jaký udělali na druhé dojem a jaký mají vliv. No a odtud je už jen krůček k tomu, aby svých dovedností zneužili k ovládnutí druhých ve svůj prospěch. A to je strašlivě nebezpečné. Mít moc nad druhými a ovládat je! Kdepak, to si člověk nehraje na Pána Boha – ten nám přece svou moc dává! To se člověk naopak dostává do služeb nepřítelů a protivníka Božího díla.

Ve službě toho zlého je i nějaký Šimon. Svou magií, svými kejklemi a řečí dovedl upoutat pozornost malých i velkých. Jeho věhlas mu dělá dobře. Je nejmocnější a nejvlivnější v celém Samaří.

Příchodem Filipa do Samaří se však situace mění. Lidé dali přednost zvěsti o Božím království, uvěřili Ježíši Kristu a jeho moci, protože ta – narozdíl od praktik Šimona – nesvazuje, ale osvobozuje. Kristus nabízí konkrétní pomoc a řešení životních problémů. Šimonovy kejkle od starostí a trápení jen dočasně odvádějí lidskou pozornost jinam. Dodnes se zábavou nechávají lidé spoutávat a zbavovat života. (Srovnej dnešní nabídku zábavního průmyslu, za kterou lidé ochotně a rádi platí, protože si nevědí rady sami se sebou!!!)

Uzdravující a osvobozující moc Ježíše Krista nemá na světě obdoby. Dovednosti, kterými dříve Šimon uváděl v úžas obyvatele Samaří, ztrácí svou věhlasnost. Stávají se nezajímavými, přestávají být důležité. Setkání s mocí Ježíše Krista mění žebříček životních hodnot. Lidé se přestávají hnát za divotvorností (zázračností). Už je nepřitahuje vlastní nevysvětlitelnost zázraku lidské dovednosti, ale žasnou nad nevysvětlitelně proměňující mocí milosrdenství a odpuštění – protože právě to je tolik potřebné v každodenním životě. Přijímají Filipovo poselství, věří mu a dávají se pokřtít.

IV. MOC CHTÍT MOC

Ani samotný Šimon nakonec v setkání s mocí Ježíše Krista nevychází z úžasu. Doprovází Filipa všude, kam se jen hne. I on uvěří a dá se pokřtít. Ale starý a mazaný pokušitel – satan – si nedá pokoj. Nechce „svého“ služebníka Šimona propustit jen tak. Šimonovo uzdravení ještě není „uvařeno“ a už tam opět přimíchává neblahou příchutí svého vlivu a moci: „Šimone, umět to jak Filip, už ti nikdy nikdo neodolá...“. A tak místo aby se Šimon z moci Kristovi radoval a nechal se jí ovládnout, ovládla ho touha tuto moc vlastnit a nakládat s ní nadále podle svého bez-božného žebříčku hodnot. Ano, Šimon uvěřil a dal se pokřtít. Ale zakotvit v radosti z podmaňující moci a slávy Božích dětí; z toho, že on sám, on Šimon, patří Kristu, se mu nepodařilo. Vidíme, že samotný křest z člověka automaticky křesťana nedělá. Pán Bůh je ovšem při díle stále. Jedinou zárukou věrohodnosti našeho křesťanství je, že dovolíme Pánu Bohu, aby se v nás zabydlel. Tak, aby on sám v nás přebýval a kraloval. A to poznáme také podle toho, jestli a jak máme rádi jeho slova. Dělat v sobě Pánu Bohu místo, vyhánět vše, co se mu nelíbí, to je práce na celý život.

V. CHTÍT MŮŽEŠ, ALE CHTÍT TO PRAVĚ

Proto také přišli do Samaří apoštolové Petr a Jan: aby všem, kteří uvěřili, dosvědčili, že je Bůh chce i nadále vést. Aby spolu s nimi prosili o zmocnění samotným Bohem. Petr a Jan se modlí za přijetí Ducha svatého pro každého, kdo upřímně věří a vyznává. Protože on je první a poslední zárukou našeho zůstávání s Pánem Bohem. Za koho se apoštolé takto modlí, na toho přitom vloží své ruce.

Šimonovi se to líbí a chtěl by to umět také. Proto jde za apoštoly a chce si to umění od nich koupit. Petrova odpověď je však jasná: „Za těchto podmínek není tento dar pro tebe“. Nedá se koupit. Boží moc a síla není na prodej – tu můžeš dostat jen darem. A tento dar lze získat jen od původního dárce, jedině Bůh může na člověka seslat svého Ducha. A ty jej získáš jen tehdy, když tvé srdce bude před Pánem Bohem upřímné, když nebudeš nutit Pána Boha, aby vstoupil do tvých služeb.

Nakonec Šimon pochopil, že touží-li jeho srdce po opravdovém daru Ducha svatého, nemůže se zároveň „upisovat“ jinde. Lze jen pokorně prosit o odpuštění a do otevřené náruče přijmout dar. Dar, se kterým se nekupčí, se kterým nelze dělat magii.

Pane Ježíši Kriste, prosíme, otvírej nás darem svého Ducha pro svou přítomnost. Přebývej v nás ty sám, aby tak tvá věrnost a tvá moc doprovázela naše svědectví slova i života. Pane, prosíme o poznání, že zakrývat tvou pravdu a stát na místě není k našemu růstu, prosíme o odvahu a moudrost. Amen.

JAK SI VEDLO EVANGELIUM V SAMARÍ

Převzato z Katecheze (<https://katecheze.evangnet.cz>)

10. NÁMĚTY PRO ROZHOVOR

- V kterých zemích jsou dnes pronásledováni křesťané? (nemluvte jen o islámských zemích, ale např.. i o Číně)
- Víte, které organizace se mučených lidí (včetně křesťanů) zastávají? (např.. Amnesty International, ACAT - Křesťané proti mučení) Jakých metod přitom užívají? Proklínají mučitele? (zdůrazněte, že petice a modlitby nemanipulují, ale vyjadřují starost o pronásledované, solidaritu s jejich nespravedlivým údělem.)
- Už jste někde viděli pozvánku „přijďte, uvidíte velikou Boží moc“? Na co zval?
- Víte, čemu se říká „simonie“ (svatokupectví, tedy kupování církevních postů)
- Hrajete rádi hru Byznys (nebo podobnou)? Jsou tam ke koupi i nějaké církevní budovy nebo funkce? Byla by s takovou nabídkou zajímavější?
- Jaké moudrosti asi Šimona naučila božská moc zvaná veliká? - jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, jedněte vy s nimi - v zdravém těle zdravý duch - každého lze koupit, jen je potřeba vědět za kolik - miluj bližního svého jako sebe sama - musíš vždycky znát svou cenu - peníze vládnou světem - co na srdci, to na jazyku.

11. A JEŠTĚ SE OHLÉDNĚTE... (PODNĚT KE KATECHETICKÉ SEBEREFLEXI)

- Je v příběhu něco, čemu nerozumím?
- Měl/a bych odvahu zvěstovat evangelium, i když by mně šlo o život?
- Dokážu/dokážeme se ve sboru radovat z evangelia nebo stojí na prvním místě jiné věci?

Převyprávění příběhu:

Odkaz na pracovní list: [10 Samarí, Filip a Šimon mág](#)

Odkaz na pracovní list: [05 Svatý Duch není za peníze](#)

Odkaz na píseň: [Jděte po všem světě \(BTS86\)](#)

Odkaz na píseň: [Jedno jsme v Duchu svatém \(SV119\)](#)

Odkaz na píseň: [Kristus je má síla \(BTS93\)](#)

Odkaz na píseň: [Čest dej \(SV37\)](#)

Odkaz na píseň: [Víc, než oko spatřit smí \(SV368\)](#)

- [Pozvání na cestu - Skutky](#)
- [Školní](#)

Odkaz na zdroj:

<https://katecheze.evangnet.cz/katechetické-přípravy/jak-si-vedlo-evangelium-v-samari>